

DIUMENGE IV D'ADVENT (B)
(Diumenge de l'Anunciació a Maria)

TEOLOGIA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES (2)

a) La pregària en el poble jueu

"*Jesús nasqué en un poble que sabia pregar*" (J. Jeremías). Aquesta afirmació ens porta a descobrir com era la pregària d'aquell poble on va néixer i créixer Jesús. Podem contemplar-lo, cada dia, amb els seus pares, dient les pregàries i oracions dels jueus pietosos (A. Aron, *Les annés obscures de Jésus*, París 1966; *Ainsi priaît Jésus enfant*, París 1968). I com ens ho mostra l'Evangelí (Lc 2,21.22-24.27.41.51-52).

En la *Mishná*, codi rabínic compilat vers l'any 200 de l'era cristiana, hi trobem unes benediccions (*berakhot*). En el *Berakhot IV*, hi trobem tres moments de pregària: el matí -en néixer el dia-, el migdia i la tarda. Dues d'aquestes hores corresponen a les hores en què s'oferien al temple els sacrificis perpetus (*Nm* 28,2-8). El poble, a trenc d'alba, des del lloc on es trobava, s'unia al sacrifici que els sacerdots oferien en el temple.

El Salm 55 hi trobem aquests tres moments de pregària:

"Però jo invoco Déu, i ell, el Senyor, em salvarà. Al vespre, al matí, al migdia, li confio el meu dolor" (v. 17-18).

Al llibre de Daniel veiem el jove que contravenint la prohibició resa tres vegades al dia: "*El rei Darius va signar aquella prohibició. Quan Daniel va saber que havia estat signat aquell decret, entrà a casa seva. La casa tenia orientades les finestres de la cambra alta cap a Jerusalem, i allà tres vegades cada dia Daniel s'agenollava pregant i lloant el seu Déu; així ho havia fet sempre*" (*Dn* 6,10-11).

El *Shemà* era l'oració que es feia en llevar-se i en ficar-se al llit, matutina i vespertina. "*ESCOLTA, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'ÚNIC. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces. Grava en el teu cor les paraules dels manaments que avui et dono. Inculca-les als teus fills; parla'n a casa i tot fent camí, quan te'n vagis al llit i quan et llevis. Lliga-te-les a la mà com una distinció, porta-les com una marca entre els ulls. Escriu-les als muntants de la porta de casa teva i dels portals de la ciutat*" (*Dt* 6,4-9).

La *Thephillah* és l'oració del migdia, i pertanyia al culte de la sinagoga:

"1. Beneït sigues, Senyor, Déu nostre i Déu dels nostres Pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob; Déu gran, heroi i terrible, Déu altíssim, creador del cel i de la terra, escut nostre i escut dels nostres pares, la nostra esperança de generació en generació. Beneït sigues, Senyor, escut d'Abraham.

2. Tu ets heroi que derroques els qui estan elevats, fort i jutge dels opressors, que vius pels segles; ressuscites els morts, portes els vents i fas caure la rosada, conserves la vida i vivifiques els morts; a un cop d'ull fas germinar per a nosaltres la salut. Beneït sigues, Senyor, que vivifiques els morts.

3. Tu ets sant, i el teu nom és terrible, i no hi ha cap altre Déu, llevat de tu. Beneït sigues, Senyor, Déu sant.

4. Concedeix-nos, Pare nostre, una ciència emanada de Tu i la intel·ligència i comprensió que emana de la teva llei. Beneït sigues, Senyor, que concedeixes la ciència.

5. Torna'ns, Senyor, cap a tu i tornarem; restaura els nostres dies com en el passat. Beneït sigues, Senyor, que et complaus en la penitència".

I així fins a 18. La litúrgia jueva comprenia moltes fòrmules de pregària, de benedicció i d'acció de gràcies, de súplica; i en Jesús trobem algunes d'aquestes pregàries.

*Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 21-12-14*